

jeg ikke, at regeringen hverken kan eller skal indgå sådanne aftaler. Det er en deling mellem det kommunale selvstyre og statens ansvar, og det omkring boliger er altså entydigt kommunernes ansvar.

Forslagsstillerne peger så på, at vi skal stoppe nedlæggelsen af små lejligheder, og at nedlæggelser af små lejligheder kraftigt mindsker de studerendes mulighed for at finde alternativer til ungdomsboligerne.

Det er min opfattelse, at der er flere hensyn at tage, når man skal kigge på sammenlægningen af små lejligheder. Der er på den ene side et hensyn, der er vigtigt, nemlig at kommunerne ved byfornyelse også har øje for de unges boligbehov, og det betyder, at det er hensigtsmæssigt, at der naturligvis også er et vist antal mindre lejligheder til rådighed for de unge.

På den anden side kan det i visse områder være sådan, at netop sammenlægningen af små lejligheder til større udgør et godt instrument i bestræbelserne på at sikre en mere varieret beboersammensætning til gavn for hele kvarteret, og i øvrigt ser vi jo også, at mange af de større lejligheder faktisk er rammen om ganske vellykkede bofællesskaber.

Der er områder, og Kongens Enghave er et af dem, hvor det meget ensidige udbud af boliger også har ført til en for ensidig beboersammensætning, og dér er lejlighedsstørrelser faktisk et af de instrumenter, man kan bruge til at forbedre beboersammensætningen.

Så på den her baggrund kan hverken jeg eller regeringen som helhed tilslutte os Enhedslistens forslag, men vil jo som sagt gerne takke forslagsstillerne for, at vi får debatten.

Det er vigtigt hele tiden at have fokus på de unges boligbehov, og der er heller ikke nogen som helst tvivl i mit sind om, at der er et stort gab mellem udbud og efterspørgsel. Det hænger sammen med to ting, der i virkeligheden er lykkedes for regeringen, nemlig at der er flere og flere unge, der tager en uddannelse, flere og flere tager en lang uddannelse, og at byfornyelsen, hvor vi altså får fjernet de utidsvarende små boliger, som jeg kan forstå Enhedslisten gerne vil bevare, er lykkedes. Det er klart, at det så skaber et gab, som vi politisk både her i Folketinget og i kommunerne er nødt til at forholde os aktivt til.

Men jeg vil godt sige, at Enhedslistens forslag løser ikke problemet, men kan så være et bidrag til, at vi har fået sagen sat på dagsordenen her i dag.

Carsten Hansen (S):

Vi har nu taget hul på en debat, der popper op med jævne mellemrum. Det plejer dog at være om efteråret, debatten omkring de unge studerende er mest aktiv.

Jeg ser det her som et forslag fra Enhedslisten, der mere har til hensigt at pudse Enhedslistens profil af end at lave konstruktiv politik. Det er jo et forslag, der opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om statslig medfinansiering af ungdomsboligbyggeri, at udarbejde en analyse af behovet for nye ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer på baggrund af udviklingen i ventelisterne og indgå aftaler med de store uddannelsesbyer om et forøget ungdomsboligbyggeri i 1999 og 2000 samt at sikre et stop for nedlæggelse af små lejligheder i København.

Vi afviser forslaget af følgende grunde:

Det er faktisk kommunernes ansvar at skabe et tilstrækkeligt antal ungdomsboliger. Dels kender de det lokale område, dels kender de behovet, og de har den reelle viden om kommunens sammensætning og beboersammensætning.

Vi har allerede gennemført en finansieringsreform, der betyder, at staten bidrager til finansiering af nybyggeri af ungdomsboliger, her i form af et ydelsesbidrag til realkreditlånene. Det ville også gribe ind i den kommunale råderet, og jeg vil tro, at man også vil bede om DUT, hvis det er det, det handler om.

I forhold til analysen er vi enige med forslagsstillerne om, at der er behov for en analyse. Det er også derfor, regeringen jo allerede i de seneste år har iværksat en række initiativer på ungdomsboligområdet. Man har igangsat forskning med udlejning af almene boliger, unge kan få fortrinsret til små lejligheder, og der kan laves bofællesskaber. Boligministeren har, som hun har redegjort for, nedsat et kontaktudvalg med repræsentanter for universitetsbyerne for løbende at følge situationen vedrørende ungdomsboligerne. Der er sat midler af til en analyse af hele ungdomsboligsituationen, der finder sted her i 1999, og som skal give et bedre beslutningsgrundlag og analysere behovet for, hvilke boliger de unge efterspørger, og det synes jeg er særdeles vigtigt, fordi ungdomsboligsituationen er altså ikke kun små ungdomsboliger, det er også andet.

Omkring stop for nedlæggelse af små lejligheder i København vil jeg godt sige, at det vil ødelægge hele ideen med byfornyelse, som